

ZARACH

Deník pro festivalové pařmeny



Milí festivaloví účastníci,

nadešel den D, tj. čtvrtek 10. srpna 2017, a vy jste se sjeli z různých koutů, abyste prošli desetidenním školením a nasáli novou inspiraci a nezapomenutelné zkušenosti na tomto magickém místě s názvem ŽELIV, v hotelu KOCANDA. Přijeli jste na SLEZINU, želivský multižánrový festival. Co všechno vás čeká, nemůžeme tak snadno a tak brzy prozradit, jedno je ovšem jisté: ZARACH vám bude celou dobu při ruce a naleznete v něm potřebné indicie pro vaši pouť festivalem. Každý den vás čekají jiné úkoly a překážky a každý večer pak za odměnu vždy jinak tematická párty. Dostat se na ni však nebude tak jednoduché a budete muset vynaložit nejedno své úsilí. Ale pst! To už prozrazuji víc, než mi bylo dovoleno.

Jakékoliv vaše prosby, touhy, nápady, ale také cokoliv, co napíšete a rádi byste v ZARACHOVI otiskli (ať už vaše postřehy, příběhy, obrázky nebo třeba rozhovory nebo inzeráty, zkrátka cokoliv!), můžete vhazovat do modročerné krabice s nápisem ZARACH, která bude stále na očích vám v sále (to byl rým, všimli jste si?). Anebo je můžete předat rovnou mně. Po přečtení rubriky **CO JSOU ZAČ?** už mě nepochybně velmi dobře poznáte. B-)

Tak zatím pamatujte, buďte ve střehu a čtěte ZARACHA!

Vaše ELIŠKA,
expert pro všední den

ROZHOVOR s inspirativní pařicí silou PETREM VÁŠOU

Jak už se k některým z vás možná doneslo (neboť jak známo, horké zprávy se šíří rychle), navštíví KOCANDU o víkendu speciální host! A co víc, tento host nás v oněch dvou svátečních dnech zasvětil do tajů svého umění, fyzického básnictví. Přináším vám exkluzivní rozhovor s PETREM VÁŠOU, fyzickým básníkem, literátem, hudebním skladatelem, performerem a výtvarníkem.

1. Milý Petře, představ prosím krátce našim festivalovým účastníkům fyzické básnictví. Co je to za disciplínu, jak vznikla a co obnáší.

Mohla by vzniknout na párty, kde už bylo všechno řečeno, zazpíváno a zahráno, hudební nástroje rozbity, technika zapomenuta. Zbyla jen chuť k sebevyjádření, tělo, hlas a představivost.

2. Aplikuješ principy fyzického básnictví na párty? (Dá se na fyzické básnictví někoho sbalit?)

Někdy. (Dá.)

3. Kdy a kde jsi v životě nejvíc zapařil?

Před lety u moře, na slunci. Výsledkem byla krutá třídní kocovina, jehličí v lese se měnilo na pavouky, vítr v písku na hady atd. Přestalo mě bavit přehánění čehokoliv.

4. Měl jsi někdy zaracha a za co?

Skoro. Vyrazil jsem se spolužačkou na delší výlet a maminka se potom divila: „Pročs mně to neřekl? Já bych ti to zakázala!“

SLOVNÍČEK DŮLEŽITÝCH POJMŮ

Říkali jsme si v našem festivalovém týmu, že by se vám mohl hodit slovníček pojmů často užívaných v průběhu festivalu, tady je:

ZARACH = zákaz vycházení, domácí vězení

//Slovo je patrně odvozeno z maďarského *zar*, tj. zámek u dveří, nebo také zavírat. Do češtiny se dostalo patrně prostřednictvím slovenštiny. Druhou možností je původ z romského *zarinel* = zavřít, což ale také patrně vychází z maďarštiny. Také mohlo vzniknout jako zkratka ze spojení zaražené vycházky. //

PÁRTY = když více lidí paří dohromady

PAŘIT = hrozně moc dobře se bavit

PAŘMEN = ten, kdo se často hrozně moc dobře baví

STRIP = krátký komiks sestávající se ze dvou až šesti panelů

//Slovo pochází z anglického *strip* = proužek. Ze slovního spojení „comic strip“ (řekněme „komický proužek“) vzniklo v první polovině 20. století samotné slovo „comics“, které bylo později počeštěno na „komiks“. //

PANEL = jedno okno v komiksu, obvykle zachycuje jeden moment.

//Podmínkou je, že panely musí být uspořádány vedle sebe, čímž vzniká zásadní odlišnost mezi komiksem a animovaným filmem. //

PITCHING = prezentování filmového námětu před odbornou králičí komisí

//Slovo pochází z anglického *pitching* = nadhazování, také např. v baseballu. Tedy jakýsi první nadhoz filmového procesu. //

SUPERVIZOR = hlavní expertní dohlášitel tvůrčího procesu. Na SLEZINĚ Iva, šéf všech šéfů.

EXPERT = odborník na danou oblast s teoretickými i praktickými zkušenostmi. Na SLEZINĚ filmoví experti Oskar, Adam a Luboš, taneční expert Tomáš a expert pro všední den, mé skromné já <3.

TEAM LEADERS = vedoucí jednotlivých festivalových týmů. Na SLEZINĚ Lenka a Robin, Hynek a Zuzka, Emma a Klára a Anna a Jakub.

FILMOVÍ PRODUKČNÍ = vedoucí přípravy a organizování filmových procesů, pravé ruce filmových expertů. Na SLEZINĚ Majda, Áňa a David.

DJ = zkratka z anglického slova „diskjockey“, původně „ten, kdo jezdí na gramofonové desce“, dnes obecně člověk, který vybírá a pouští hudbu, případně ji upravuje, mixuje. Na SLEZINĚ náš multifunkční Davidos Nosotros B-).

AKREDITACE = doklad opravňující návštěvníka účastnit se festivalového programu

//Slovo pochází z francouzského accréditer, mettre à crédit = zplnomocnit, ověřit důvěryhodnost. //

CO JSOU ZAČ?

V této rubrice bychom vám v průběhu celých deseti dnů rádi představili postupně náš festivalový tým. Formu jsme zvolili práškačkou!, tedy informace o daném člověku pochází vždy výhradně od ostatních účastníků festivalu (cha cha cha). V této věci vás všechny, festivaloví účastníci, vyzývám k zapojení při zpracovávání dalších členů, brzy se ode mě dozvíte víc. A tady už se vám představuji já. Abyste věděli, s kým máte tu čest!

ELIŠKA RAITEROVÁ je výjimečně talentovaná mladá literátka. Její talent začal prosakovat na povrch už v jejích šesti letech, načež se rodiče rozhodli umístit Elišku do Základní umělecké školy ke studiu literárně dramatického oboru, kde se jí nemohou zbavit dodnes. Eliška studuje již druhým rokem divadelní teorii a kritiku na pražské DAMU a pracuje jako dokumentaristka pro Paměť národa, kam mapuje příběhy pamětníků 20. století. Je to děvče pilné a svědomité, s občasnými sklony k zádumčivosti, o to však neméně laskavé a upřímné.

Eliška umí dosáhnout svým jazykem na špičku nosu. (TOMÁŠ)

Eliška umí hrát více postav z jedné inscenace. (ADAM K.)

Eliška umí odlehčit každou situaci. (EMMA U.)

Eliška umí číst a psát. (OSKAR)

Eliška ví, že nikdy nedokouká Pána prstenů ani Hvězdné války. (TOMÁŠ)

Eliška ví, že trocha zvrácenosti při tvorbě nikdy není na škodu. (MARTA)

Eliška ví, že sovy nejsou tím, čím se zdají být. (OSKAR)

Eliška ví, že David Lynch je génius. (ADAM K.)

Eliška nezná můj pin do bankomatu. (ADAM K.)

Eliška nezná sociální poměry na severní Moravě. (OSKAR)

Eliška nezná agenta Coopera, ačkoliv by moc chtěla. (TOMÁŠ)

Eliška nezná slitování, protože smích s ní jsou hodiny posilování oblasti břišní a balzamování oblasti duševní. (MARTA)

Eliška nemůže opálit svoji kůži do hněda. (TOMÁŠ)

Eliška nemůže dávat si pauzu v nejdůležitější části dne, při výdeji! (EMMA U.)

Eliška nemůže ve zpravodaji mystifikovat. (ADAM K.)

Eliška nemůže ani přes absolutní vyčerpání polevit, dokud nenajde jádro pudla. (OSKAR)

...a to je asi tak všechno, co mělo být pro dnešek řečeno. Teď už je čas přichystat se na večerní zahajovací párty (ale neprozradila jsem vám to já, kdyby se někdo ptal!). A kdyby vám i po ní bylo večer smutno, protože to první večer občas bývá a dobře to znám, tak vám příkládám na závěr jednu pohádku. Vyzývám vás s ní k celotýdenní vzájemné laskavosti, pozornosti a k očím na stopkách. A taky chci říct, že pokud máte zlou macechu, rozhodně v tom nejste sami.

Tak krásný první večer a sladkou první noc. Ať máme dostatek sil do prvního dne!

Vaše ELIŠKA,
expert pro všední den

(Poznámka pro případné starší čtenáře: Ano, plně si uvědomuji, jak moc je králova závěrečná idea komunistická, ale no tak, vždyť je to pohádka...)

ČTENÍ PO O NEBO PŘED SPA

Sedm synů

Bylo nebylo, za devatero horami a devatero řekami se v království narodilo sedm synů. Na počest takové radosti uspořádali král a královna velkou slavnost, na kterou pozvali tři lesní víly – sudičky. Že ale věděli, že jedna ze sester sudiček nepřináší do vínku vždy jen dobro, doufali, že nedorazí, a neprostřeli pro ni místo u stolu. Sudička však dorazila a tento skutek se jí velice dotkl. Když její sestry prorokovali sedmi šeříkovým kolébčkám odvahu, čest a lásku, přistoupila k jedné kolébce a vyřkla svůj ortel. Jeden syn neměl

nikdy vyrůst, měl zůstat tak malý, že ho skoro nebude možné pouhým okem zahlédnout a prostřít mu u stolu.

Tento princ zůstával opravdu maličký. Zatímco bratři rostli, on se neměnil. To ale neznamenal, že by na něho bratři zapomínali. Každý den si hráli v zahradě a večer nejmenšího bratra hledali a v dlaních odnášeli domů. Jednoho dne království stihla smutná zpráva. Zbožňovaná maminka chlapců a milovaná králova žena zemřela a král byl povinován najít si ženu novou. Nová žena byla žárlivá na králových sedm synů a ze všeho nejvíc na toho nejmenšího. Bylo jí nepříjemné, že nejmenšího syna nevidí a nemůže ho tak mít docela dobře pod kontrolou.

Jednoho rána se královna tak jako obvykle česala ve svém okně, kde se jí každý den tou dobou plazil černý had a ona ho krmila svými vlasy. Náhle vykoukl zpoza zrcadla malý princ, který byl na své pravidelné ranní procházce po zámku, a nechtě tak královnu vyděsil. Královna se rozčílila, chňapla po malém princovi a dlouhými černými vlasy ho přivázala ke hřbetu hada. „Odneseš ho pryč,“ poručila hadovi. „Daleko, ať už mě nikdy nešpehuje.“ A tak had unášel nebohého malého prince daleko od zámku, daleko od zahrady, daleko od bratrů, a zanechal ho uprostřed lesa pod kořeny rozeklaného stromu. Tam malý princ plakal a plakal, docela tichým pláčem, který by zněl jako tekoucí studánka, kdyby ho nepřehlušilo šumění stromů, a jeho drobounké slzy vytvářely v hlíně malé vlhké ostrůvky a napájely strom.

To pocítily lesní víly – sudičky a snesly se ke kořenům stromu, kde spatřily malého prince. „Jak krutý osud stihl nebohého sedmého syna. Jen proto, že se naše sestra urazila.“

„Její věštbu nemůžeme vzít zpět a učinit tě tak velkým, aby ses mohl osvobodit. Jen láska a péče šesti tvých bratrů tě může zachránit, na takové city je i naše sestra krátká.“ A zanechaly zase malého prince tak, jak byl.

Mezitím se v království smrákalo, večer se rychle blížil a princové hledali svého malého bratra v zahradě. Jeden hledal ve vysoké trávě, druhý v korunách platanů, třetí v chrpových záhonech, čtvrtý v růžových keřících, pátý u leknínové tůňky a šestý v olšové aleji. Ale malého prince nikde neviděli.

„Mám takové podezření,“ řekl nejstarší bratr, když se všichni po marném hledání setkali vprostřed zahrady, a zadíval se ke královninu oknu. „Jestli se našemu bratrovi něco stalo, nemůže v tom mít prsty nikdo jiný než ona.“ „Každé ráno se od jejího okna plazí had, sledujme ho,“ navrhl druhý nejstarší, „snad on je klíčem k téhle záhadě.“

A tak ráno šest bratrů čekalo pod královniným oknem, schovaní za mohutným kmenem sekvojovce, číhali na hada.

A opravdu, netrvalo dlouho a spatřili lesklou kůži v okně a chvíli na to královninu ruku, jak nabízí hadovi na dlani chomáč černých vlasů a laská ho po celém těle. Princům se do jednoho zvedl žaludek, ale přidrželi se kůry stromu a napjali sluch.

„Pořád je tam uvězněný? To je moc dobře,“ slyšeli příst královnu za oknem. Když se had dokrmil, dal se do pohybu a bratři ho sledovali. Drželi se mu v patách dlouho, had se plazil po horách a zas údolími, až dorazil do lesa, kde se napřímil u jednoho stromu.

Bratři se na sebe významně podívali. „Teď je čas,“ zašeptal jeden z nich a všichni vystoupili z úkrytu.

„Kde je náš bratr?“ zvolal druhý. Had zasyčel, prudce sebou trhl směrem k bratrům a rozevřel chřtán. Všichni bratři naráz tasili meče a rozsekli hada na sedm dílů. Byl mrtvý a všude po zemi se vyvalily černé chomáče vlasů. V tu chvíli vylezl zpod kořene malý princ a všichni koukají a sám malý princ kouká nejvíc, najednou roste a roste, roste, až je skoro tak velký jako jeho bratři. Všichni se objali, šťastní ze svého shledání a vrátili se do království. Tam je uvítal král, celý uplakaný a strachy bez sebe, že ztratil všech svých sedm synů.

„Královna je mrtva,“ řekl po dlouhém šťastném a mokrému objetí, „udělal jsem chybu. Znovu už se ženit nebudu. Rád bych, abychom vládli všichni společně.“

A na počest této radosti uspořádal král velkou slavnost, na kterou pozval všechny tři sudičky a prostřel pro ně tři místa u hodovního stolu. •

ZARACH, pãrmen

